

ประโยค ป.ธ. ๔

แปล ไทยเป็นมคธ

สอบ วันที่

๒๕๖

ภาค ๑ หน้า ๑๒๕-๑๒๖

๑. ชื่นชม แต่พอกษัตริย์ทั้ง ๖ หยิบเข้าไปในพระโอษฐ์เท่านั้น ก็แผ่ซ่านไปทั่วประสาทรับรสทั้งเจ็ดพัน ฯ พระกุมารนั้นทรงพระดำริว่า "เราคงจะไม่เป็นที่รักของพระมารดา, พระมารดาจึงไม่ทรงปรุงชื่อชนมไม่มีนี้ประทานเรา ตลอดเวลาถึงเพียงนี้, ตั้งแต่นั้นไป เราก็กินขนมอื่น," ดังนี้แล้ว เสรีใจไปสู่ตำหนัก ทูลถามพระมารดาว่า "เจ้าแม่ หม่อมฉันเป็นที่รักของเจ้าแม่หรือไม่เป็นที่รัก?" ฯ ม. พ่อ พ่อย่อมเป็นที่รักยิ่งของแม่ เสมือนนัยน์ตาของคนมีตาข้างเดียว และเหมือนดวงใจ (ของแม่) ฉะนั้น ฯ อ. เมื่อเช่นนั้น เหตุไร เจ้าแม่จึงไม่ทรงปรุงชนมไม่มีนี้ประทานแก่หม่อมฉัน ตลอดเวลาถึงเพียงนี้เล่า เจ้าแม่ ฯ พระนางรับสั่งถามมหาดเล็กคนสนิทว่า "ชนมอะไร ๆ มีอยู่ในภาคหรือ พ่อ" ฯ เขา ทูลว่า "ข้าแต่พระแม่เจ้า ภาคเต็มเปี่ยมด้วยชนม, ชื่อว่าชนมเป็นปานนี้ กระหม่อมฉันก็ยังไม่เคยเห็นแล้ว" ฯ พระนาง ทรงพระดำริว่า "บุตรของเราจักเป็นผู้มีบุญ มีอภินิหารได้ทำไว้แล้ว, เทวดาทรงหลายจักใส่ชนมให้เต็มภาคส่งไปแล้ว" ฯ

๑ ปุวชนุหํ มุเข ฐปิตมตตเมว สตตรสหรณีสหสฺสานิ ออนุฟรี ฯ โส จินฺเตสิ นานํ
มาตุ ปิโย เอตตํ เม กาลํ อิมํ นตฺถิปุวณฺนาม น ปจฺจि อิตฺโต ปฏฺฐาย อญฺญํ ปุวํ น
ชาทิสฺสามีติ เคหํ คนฺตฺวา มาตรํ ปุจฺจิ อมฺม ตุมหากํ อหํ ปิโย อปฺปิโยติ ฯ ตาตฺ เอกกฺขิโน
อกฺขิ วีย ทฺหยังฺ วีย จ อติปิโย เมติ ฯ อถ กสฺมา เอตตํ กาลํ มยฺหํ นตฺถิปุวํ น ปจฺจิตถ
อมฺมาติ ฯ สฺวา จุลฺลุปฏฺฐากํ ปุจฺจิ อตฺถิ กิณฺจิ ปาติยํ ตาตาติ ฯ ปริปุณฺณา อยฺเย ปาตี
ปุเวหิ เอวฺรฺปา ปุวา นาม เม น ทิณฺณุปฺพาติ ฯ สฺวา จินฺเตสิ มยฺหํ ปุตฺโต ปุณฺณฺวา
กตานิหาริ ภาวิสฺสติ เทวตาหิ ปาตี ปุเรตฺวา ปหิตา ภาวิสฺสนฺตีติ ฯ

๑. **ชินขนม** แต่พ่อกษัตริย์ทั้ง ๖ หยิบเข้าไปในพระโอษฐ์เท่านั้น ก็แม่ชานไปท้วงประสาทรบรสังเจ็ดพัน ฯ พระกุมารนั้นทรงพระดำริว่า "เราคงจะไม่เป็นที่รักของพระมารดา, พระมารดาจึงไม่ทรงปรุงชื่อขนมไม่มีนี้ประทานเรา ตลอดเวลาถึงเพียงนี้, ตั้งแต่นั้นไป เราก็กินขนมอื่น," ดังนี้แล้ว เสรีไปสู่อำนาจ ทูลถามพระมารดาว่า "เจ้าแม่ หม่อมฉันเป็นที่รักของเจ้าแม่หรือไม่เป็นที่รัก?" ฯ

๑ **ปุวชนท** มุเข ฐปิทมตตเมว **สตตรสหรัณีสหสุสานิ อนุฟรี** ฯ โส จินฺเตสิ นาทิ มาตุ ปิโย เอตตํ เม กาลํ อิมํ นตฺติปุวฺชนํ น **ปจฺจ** อิตฺตํ ปญฺญา อญฺญํ ปุวํ น ชาทิสฺสามีติ เคหํ คนฺตฺวา มาตฺรํ ปุจฺจํ อมฺมํ ตุมฺหากํ อหํ ปิโย **อปฺปิโยติ** ฯ

ม. พ่อ พ่อยอมเป็นที่รักยิ่งของแม่ **เสมีอนนัยน์ตาของคนมีตาข้างเดียว** และเหมือนดวงใจ (ของแม่) **จะนั้น** ฯ
อ. เมื่อเช่นนั้น เหตุไร เจ้าแม่จึงไม่ทรงปรุงขนมไม่มี ประทานแก่หม่อมฉันตลอดเวลาถึงเพียงนี้เล่า เจ้าแม่ ฯ พระนาง รับสั่งถามมหาดเล็กคนสนิทว่า "ขนมอะไร ๆ มีอยู่ในภาคหรือ พ่อ" ฯ

ตาท **เอกกฺชิโน** อกฺชิ **วิย** ทพยํ **วिय** จ อติปิโย เมติ ฯ อถ กสฺมา เอตตํ กาลํ มยํ นตฺติปุวํ น **ปจฺจิตฺถ** อมฺมาติ ฯ สํ **จฺลฺลฺลฺลฺลฺล** ปุจฺจํ อตฺถิ กิณฺนํ ปาติยํ ตาทาติ ฯ

เขาทูลว่า "ข้าแต่พระแม่เจ้า **ถาดเต็มเปี่ยม**ด้วยขนม, ชื่อว่าขนมเป็นปานนี้ กระหม่อมฉันก็ยังไม่เคยเห็นแล้ว" ๑
พระนางทรงพระดำริว่า "บุตรของเราจักเป็นผู้มีบุญ **มีอิภินหารได้ทำไว้แล้ว**, เทวดาทั้งหลายจักใส่ขนมให้เต็มถาด
ส่งไปแล้ว" ๑

ปริพุกุณหา อยเย **ปาตี** ปุเวหิ เอวรูปา ปุวา นาม เม น ทิฏฐุปุพพาติ ๑ ส่า จินฺเตลลิตี มยฺหํ
ปุตฺโต ปุณฺณวา **กตานิหารโ** ภวิสฺสตี เทวตาหิ ปาตี ปุเรตฺวา **ปหิตา** ภวิสฺสนฺตีสตี ๑